

שבת פרשת יתרו * כ' שבט תשע"ו * גליון 19

עבודת הציור

עלון לצבת צבות הספר נחלים

לקראת שבת/ הרב גלעד מחפוד – רב בית הספר

בפרשת יתרו כולם לומדים מחוכמתו של יתרו וגודל עצתו, אך הגאון רבי מנחם בחר ללמוד בפרשה דווקא מרש"י על הפרשה, שלא תמיד זו גדולה לתת עצה.

רש"י בפרשה מביא בשם המכילתא שליתרו היו שבע שמות ואחד מהם הוא יתרו - על שם שיתר פרשה אחת בתורה - "ואתה תחזה..." , שואל הגאון רבי ברוך: הרי אם נעיין בפרשה, נראה שעצת יתרו לא מתחילה ב"ואתה תחזה" אלא ב"ויאמר חותן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עושה נבול תיכול... כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשוהו לבדך".

ענה על זה הגאון רבי ברוך: בפסוקים שרש"י דילג "לא טוב הדבר..." בהם יתרו מעביר בקורת על משה. ומדייק רש"י: לא על זה הוא ראוי שתקרא פרשה על שמו, רק מההמשך, מהמילים "ואתה תחזה בהם" אינו מותח ביקורת על משה אלא נותן עצה ופתרון למצב, וזה מצדיק שתקרא פרשה על שמו.

ישנו סיפור יפה שממחיש את העניין: ישנו בחור בעל כישרון גדול בציור וכדי לפתח את עצמו הלך ללמוד אצל צייר מפורסם. הצייר השתדל להעביר לו יכולות ובהן הצליח הבחור להגיע להישגים מרשימים. יום אחד בחודשי האביב החליט ללכת ולצייר ציור נוף בשטח. נסע אל הגליל הפורה ושם מצא את הנוף אותו חלם לצייר: מפל מים זורם עם רקע של הרים גבוהים, מלאים בפריחה צבעונית ויפה. הוא עמל על הציור שעות רבות עד שהרגיש שזהו הציור המושלם. בערב, כשחזר לביתו החלו לעלות בליבו ספקות לגבי הציור: האם הגוונים היו מתאימים וכדו'. בבוקר למחרת לקח את הציור עם כמה עטים ודף, הניח את הציור בלב הטיילת בעירו ומתחתיה כתב על הדף: "שלום אני צייר מתחיל והייתי מאוד רוצה לדעת מה דעתכם על הציור שלי, אנא אם יש בעיה בציור שלי סמנו ע"י איקס בציור".

בערב הגיע לראות את הציור וחשכו עיניו כל הציור היה מלא באיקסים! הבחור חזר לביתו כאשר ראשו שפוף וליבו שבור, חזר למורה שלו ועם דמעות סיפר לו את הסיפור כאשר הוא מיואש לגמרי אך להפתעתו הצייר המומחה חייך חיוך רחב ואמר לו: אני מבקש שתכין לי ציור נוסף בדיוק כמו הקודם כשחזר אליו עם הציור לקח הצייר המומחה את הציור וביקש מתלמידו להצטרף אליו והלכו ביחד לטיילת העירונית המורה הציב את הציור באותו מקום וכתב מתחתיו: שלום אני צייר מתחיל והייתי מאוד רוצה לשפר משהוא בציור הזה לפניכם ערכת צבעים, כל מי שחושב שניתן לשפר דבר מה, בבקשה

שיתקן את הדרוש.

בערב שבו השנים אל הציור ולמראה הפלא שום שינוי לא היה בו וכך היה גם בהמשך הימים הבאים! ואז פנה המורה אל תלמידו ואמר לו: אתה יודע מה המסקנה? זה לא חוכמה לתת ביקורת על השני ולסמן איקסים על מה שהוא עושה. התשובה שיש להשיב לכל המבקרים היא: בשמחה רבה בוא נראה אותך עושה את זה טוב יותר!

לא פעם אנו מותחים ביקורת על אחרים ולפעמים אף מסמנים אותם באיקס אך האמת שלא זו החוכמה אלא להתעסק בטוב ולעשות טוב, והרע מימלא יעלם בעצמו. כפי שנהג לומר הרב קוק: "הצדיקים הטהורים אינם קובלים על הרשעה אלא מוסיפים צדק, אינם קובלים על הכפירה אלא מוסיפים אמונה, אינם קובלים על הבערות אלא מוסיפים חכמה."

שבת שלום!

מעשה שהיה

מרצה זקן לימד את תלמידיו "תכנון זמן יעיל". במסגרת ההרצאה הוא ערך ניסוי לעיני אולם מלא סטודנטים, כשהוא ממלא מיכל זכוכית שעל השולחן באבנים גדולות. משלא יכלה להכנס אבן גדולה יותר למיכל, פנה אל תלמידיו ושאל: "האם המיכל מלא?"

כל התלמידים השיבו: "כן! המיכל מלא!". המרצה מוכיח שהתשובה שגויה כשהוא מכניס למיכל אבני חצץ הממלאות את הרווחים, אבני החצץ הסתננו בין האבנים הגדולות עד שירדו לתחתית המיכל.

ואז שוב פנה המרצה לתלמידיו ושאל: "האם המיכל מלא?" לשאלה הזאת השיב אחד התלמידים, "כנראה שלא". "נכון", ענה המרצה הזקן, כך חזר המרצה על פעולותיו והכניס חול ולאחר מכן מים כדי לחסום כל חלל ריק במיכל.

לשאלתו איזה אמת גדולה ניתן ללמוד מן הניסוי, אחד הסטודנטים עמד וענה: "אנו למדים שככול שהיומן שלנו נראה מלא וגדוש במטלות והתחייבויות, אם נתאמץ תמיד נמצא עוד". "לא" ענה המרצה הזקן.

"לא זה, האמת הגדולה שמוכיח לנו הניסוי היא שאם לא מכניסים למיכל קודם כל את האבנים הגדולות, לעולם לא נוכל להכניס את כל האבנים אחר כך".

הזקן התבונן בשומעיו ואמר: "מה הן האבנים הגדולות בחייכם? בריאותכם? המשפחה? חברים? מה שאתם אוהבים לעשות? להלחם למען מטרה נעלה? מה שחייבים לזכור הוא שקודם חשוב להכניס את האבנים הגדולות, שאם לא נעשה זאת נפספס את החיים, אם ניתן עדיפות עליונה לדברים האחרים (חצץ וחול...) יתמלאו החיים בדברים בקטנים ולא ישאר זמן לדברים החשובים באמת. משום כך אל תשכחו לשאול את עצמכם מה הן האבנים הגדולות בחייכם וכשתמצאו אותם, תכניסו אותם למיכל (החיים) שלכם!"

הציור השבועי

איזה פסוק מהפרשה
רמוז בתמונה?

תשובות ניתן למסור דרך אתר
בית הספר:
www.NECHALIM.net
בין הפותרים יוגרל פרס!
(ההשתתפות פתוחה לכל ילד/ה
מגיל 5 עד 12)

דמות אחת בשבוע – אילן רמון

השבוע ציינו את יום פטירתו של האסטרונאוט הישראלי הראשון: אילן רמון. אילן רמון (1954 - 2003) היה טייס בצה"ל ונעשה לאסטרונאוט הישראלי הראשון, כשטס למשימה על סיפון מעבורת החלל "קולומביה". הוא נספה, יחד עם כל צוות המעבורת, שנהרסה בשל תקלה בכניסה לאטמוספירה, ב-1 בפברואר 2003. אילן רמון נולד ברמת-גן וגדל בבאר שבע. ב-1974 סיים בהצטיינות קורס טיס. הוא שירת כטייס קרב וב-1981 השתתף בתקיפת הכור הגרעיני בעירק. לאחר שחרורו השלים תואר בהנדסת אלקטרוניקה ומחשבים באוניברסיטת תל אביב ובהמשך הצטרף לצוות הפיתוח של מטוס הליביא. ב-1988 חזר לחיל האוויר ושירת במספר תפקידים בכירים, בהם מפקד טייסת F16.

רמון היה ציוני והאמין בכל לבו בחשיבות החינוך ובתרומה לחברה הישראלית מתוך עשייה. לאור ניסיונו, כישוריו וערכיו, הייתה הבחירה בו לאסטרונאוט הישראלי הראשון אך טבעית. ב-1997, לאחר מבחנים ומיונים רבים הוא נבחר להשתתף במשימת מעבורת החלל "קולומביה", במסגרת הסכם שיתוף פעולה שנחתם בין סוכנות החלל הישראלית לסוכנות החלל של ארה"ב (NASA). הוא עבר עם משפחתו אל מתקן האימונים לאסטרונאוטים במרכז החלל על-שם ג'ונסון בארה"ב, שם התאמן במשך כארבע שנים וחצי לקראת תפקידו כמומחה מטען במשימה על גבי ה"קולומביה".

"קולומביה" שוגרה ב-16 בינואר 2003 ועל סיפונה שבעה אסטרונאוטים, כולל רמון. בחלל, ערך אילן כמה ניסויים מדעיים חשובים, ואף לקח עימו לחלל כמה סמלים חשובים של העם היהודי: דגל ישראל, גביע קידוש וציור שצייר ילד יהודי בזמן השואה.

המעבורת התרסקה בחזרתה בשל תקלה, וכל אנשי צוותה נספו. עבור אילן רמון, תפקידו ההיסטורי והמשימה שבה השתתף היו הגשמת חלום אישי ולאומי. הוא הותיר אחריו רעה, רונה, וארבעה ילדים. הוא קבור בבית העלמין בנהלל.

פינת ההלכה / לעילוי נשמת יהודית בת ציפורה:

השבוע ערכנו בבית הספר סדר ט"ו בשבט ובו ברכנו על מאכלים שונים. הנה תקציר הלכות ברכות:

- א. לכתחילה יש לברך במתינות ובכוונה, צריך להשמיע לאזנו את הברכה ולאחוז את הדבר שמברכים עליו בידו הימנית. לכתחילה גם אין להפסיק בין הברכה לטעימה ולא לדבר עד שיבלע קצת מהאוכל.
- ב. מוסכם על דעת כולם שעניין הברכה שלפני האוכל - חיובה מדרבנן מתוך העיקרון שאין ליהנות מהעולם בלי להודות לד'. ואף שחיובה מדרבנן, בכל זאת אין הגבלה על כמות האוכל הנאכל, ולכן אף שאכל כמות קטנה של אוכל חייב לברך לפני אכילתו את הברכה הראויה.
- ג. ברכה אחרונה על כל אכילה או שתיה אפשר לברך עד שיתעכל המזון "כל זמן שאינו רעב וצמא ותאב מחמת אותה אכילה או שתיה" (שולחן ערוך קפ"ד, ה) ויש ששיערו שזמן זה הוא בסביבות 72 דקות ואולם הכל לפי מה שהוא האדם.

מה שקורה בנחלים

כל הכבוד להם, תכלס עם
הגשם שהיה השבוע...

שמעתי שגם בבית הספר היתה
הצפה

כן, זו ההזדמנות להגיד לאבא
ואמא שיצטרפו לקבוצת
ההורים שמתכננים את השיפוץ
הגדול בבית הספר לקראת
שנה הבאה

אגב, יש זוכה בחידה משבוע
שעבר?

כן! נעה ואוריין מבטחה
מוזמנות לקבל את הפרס!
נראה מי יקח השבוע.

שבת שלום

Send

Today 8:32 AM

וואו כמה דברים השבוע...

אני אתחיל! שלח כמה תמונות
מסדר ט"ו בשבט!

נו...

השניה של החטיבה...

חכה... יש גם תמונות מגן
גילת!

נכון! שמעתי שביקרתם אצלנו.
היה אחלה הצגה והופעת
הבכורה של מקהלת בית הספר
בפני הורים היתה מ-ע-ו-ל-ה-!

עורכת ראשית: דקלה אברהם

